

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til Landstingets staaende Finansudvalg.

Formanden: Til dette Udvalg foreslaar man følgende Medlemmer: *Ahlefeldt-Laurvig, Bjerre, Bojsen, Breinholt-Vandborg, Carstensen, Frijs-Frijsenborg, Hedemann, Jensen-Stengaarden, P. G. C. Jensen, S. Jensen, Juul-Rysensteen, Madssen-Mygdal, Moltke-Lystrup, Chr. Nielsen og Steffensen.* — Ogsaa disse Medlemmer betragter jeg som valgte, dersom ingen gør Indsigelse. (Ophold). De ere altsaa valgte.

Derpaa foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Testamentsfuldbyrdere.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 161 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 743 ff.)

Uden for Betænkningen var der intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer og det dertil stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3dje Behandling sattes til Forhandling.

Ordføreren (Nellemann): Det første, som vil falde i Øjnene med Hensyn til vor Betænkning over dette Lovforslag og de Ændringsforslag, som ere stillede, er, at vi foreslaa en Forandring i Lovforslagets Titel, hvilket naturligvis saa igen vil drage Forandringer i Indholdet efter sig paa forskellig Vis. Lovforslaget hedder jo nu „Forslag til Lov om Testamentsfuldbyrdere“, og dette Udtryk, „Testamentsfuldbyrdere“, som altsaa skal være en dansk Oversættelse af det blandt Jurister ellers mere bekendte Udtryk „Testamentseksekutorer“, kunde nok gaa an, naar man har det i denne Forbindelse med Testament, idet man saa vel næppe vil tage fejl af, hvad der menes dermed. Men ved en nærmere Overvejelse af Sagen ere vi komne i Tanker om, at det vil være mindre rigtigt at indskrænke Loven til *Testamentsfuldbyrdere*, for saa vidt den skal omhandle det, vi hidtil have forstaaet ved Eksekutorer i Boer. Det vil nemlig nok være det almindelige, at Eksekutorer ere indsatte i et Testament, men

det behøver ikke at være Tilfældet; der er, navnlig naar Arvingerne ere enige derom, ikke noget i Vejen for, at der kan faas beskikket Eksekutorer i et Bo, selv om der ikke findes noget Testament, hvorved disse ere indsatte, ligesom der ogsaa kan være Tale om beskikkede Eksekutorer, uagtet der ikke findes et lovformeligt Testament, naar der paa anden Maade haves tilstrækkelig Vished for, at det har været Arveladerens Ønske, at hans Bo skulde behandles paa denne Maade. Derfor have vi ment, at det vilde være rigtigere at lade Lovens Titel være „Forslag til Lov om Eksekutorer i Dødsboer“, idet vi nemlig mene, at det vil ikke godt kunne gaa an at oversætte Eksekutorer paa Dansk. Hvis det skulde hedde „Forslag til Lov om Fuldbyrdere i Dødsboer“, vilde man dog vistnok finde, at det var et saa fremmed og usædvanligt Udtryk, at man vilde have ondt ved at forstaa det. Vi gaa nemlig ud fra, at naar der saavel i Regeringens Forslag som i tidligere af Tingene, ogsaa af Landstinget, vedtagne Forslag, ikke var Tale om disse Eksekutorer, der ere udnævnte uden at være indsatte i Testament, har Grunden dertil ikke været den, at man vilde afskaffe dem; det vilde der nemlig ikke være nogen fornuftig Grund til, saa længe man overhovedet bibeholder denne Behandlingsmaade af Boer. Derfor have vi altsaa ment, at det kunde være rigtigt at give Loven en saadan Titel og tillige optage en Bestemmelse, som udtrykkelig viser, at det skal vedblive ligesom hidtil, at der under visse Omstændigheder af Justitsministeriet kan beskikkes Eksekutorer i Dødsboer, skønt de ikke ere indsatte i noget lovformeligt Testament.

I øvrigt have vi ment det rigtigt at tage vort Udgangspunkt fra det Forslag, som blev vedtaget i sin Tid her i Landstinget, men som det vil ses, er der optaget det meste af, hvad der blev føjet til i Folketinget, om end med nogle enkelte Ændringer. Det var nemlig oprindelig Regeringens Tanke — og denne Tanké fjernede Landstinget sig ikke fra forrige Gang — at lade Lovforslaget kun omfatte det, der var nyt i Forhold til den hidtil gældende Ret, men i det andet Ting vilde man give Lovforslaget en videre Udstrækning, saaledes at det kom til at omhandle ikke blot de ny Bestemmelser, men ogsaa de gamle, for saa vidt som de vare særlige for Eksekutorer i Dødsboer. Ogsaa vi have ment, at vi meget godt kunde gaa den Vej, som saaledes er antydnet af det andet Ting. Som en Følge deraf have vi